

[Aksel Larsen.]

siger, at jeg forstaaer ikke, hvorfor dette Forlangende ikke blev fremført her i Salen.

Den højtærede Statsminister har ikke udtalt sig om Sagen, heller ikke nu, hvor han dog havde en gunstig Lejlighed dertil, da han tog Ordet i Anledning af vor Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen. Han har imidlertid udtalt sig i sit Blad „København“, og jeg citerede hans Udtalelse i Gaar, den er ganske utvetydig. Hans Partiblads, som i en saa vigtig Sag maa formodes ikke at skrive uden Forbindelse med Statsministeren, har i Dag i en ledende Artikel gentaget og yderligere understreget den Fortolkning af Noten, man gav i Gaar. Man vender sig imod „Social-Demokraten“s Kommentar til Noten, en Kommentar, hvori „Social-Demokraten“ har sagt, at Noten ikke paa nogen Maade forpligter Danmark over for Resultatet af en eventuel Afstemning i Sydslesvig. Og hertil siger „København“:

„Denne Kommentar vil vække nogen Forundring, for er det ikke Danmarks Mening at anerkende Resultatet af en saadan Afstemning foretaget i en afklaret Tid og under betryggende Former, saa er der overhovedet ikke nogen Mening i at udtale sig over for den britiske Regering, saadan som sket er.

Socialdemokratiet er gennem Forliget gaaet med til at anerkende Sydslesvigernes Selvbestemmelsesret. Men anerkender man den, maa man ogsaa være rede til at respektere den. Det andet er Luseri.“

Saadan skriver Statsministerens københavnske Partiorgan. Jeg tillader mig igen at være af den Opfattelse, at dette maa formodes at være, om maaske ikke hele Regeringens, saa i hvert Fald Statsministerens Mening. Der kan altsaa ingen Tvivl være: Statsministeren vil udnytte denne Note, som de Radikale og Socialdemokraterne ulykkeligvis har været med til at affatte, og hvis Afsendelse disse to Partier har godkendt, som Støtte for sin særlige Form for Grænsepolitik, og derfor er det, jeg siger: Det haster med at faa sat en Stopper for dette! Det vil ikke nytte, selv om dette Ting ogsaa ganske utvetydigt vedtager, at saadan og saadan skal Noten fortolkes, og saadan og saadan skal Regeringen arbejde — vi ved af Erfaring, at det bryder Statsministeren sig ikke om, han fortsætter alligevel. Nu paaberaaber han sig Notens Formulering og vil paa dette Grundlag fortsætte en Politik, som er til Skade for Danmark, som er i Uoverensstemmelse — derom føler jeg mig

overtydet — med Folkets Flertal, og som der absolut ikke er Flertal for her i denne Sal. Det er dette, jeg mener maa standses, og derfor drejer det sig ikke her om en Demonstration, men om at faa det standset paa den eneste mulige Maade, derved at Landet bliver befriet for denne Statsminister.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har ikke ment at kunne stemme for vor Dagsorden, fordi — som han siger — den er stillet paa det sydslesvigske Spørgsmaal først og fremmest, og han stiller selv en anden Paastand, som udtaler Mistillid til hele Regeringen og dens økonomiske Politik. Jeg maa maaske sige, at jeg har ikke lagt Skjul paa, at vi ogsaa nærer Mistillid til Regeringens økonomiske Politik og hele Indenrigspolitik, men det, der er særlig brændende i Dag, det er Spørgsmaalet om Regeringens eller rettere om Statsministerens sydslesvigske Politik. Derfor taler vi i vor Dagsorden ikke om Regeringen, men om Statsministeren. Jeg er ikke af den Opfattelse, at man i alle Forhold behøver at nære Mistillid til alle Medlemmer af denne Regering, men jeg er af den Opfattelse, at man ubetinget maa nære den til Statsministeren; det er ham, der er ansvarlig for Regeringens sydslesvigske Politik, det er ham, der har været Eksponten for den i Offentligheden, det er ham, der er den farlige Person i denne Forbindelse. Derfor er det rimeligt, at Mistilliden er adresseret til Statsministeren, og at der gøres opmærksom paa, at det er hans Tilstedeværelse som Statsminister, Tinget er utryg over for.

Der tales om, at vi bruger Formuleringen: at vi nærer Mistillid til Statsministerens Evner, men jeg kan ikke se, at det er uberettiget. Maa jeg for Resten sige til min gamle Ven, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg synes, det ærede Medlem skulde have sparet sig sin tilsyneladende vittige Bemærkning; det kan siges at være lidt povet af det ærede Medlem, hvis Parti i den Tid, han har været Partiformand, er vokset samme Vej som Kohalerne, at komme med denne Bemærkning til mig, hvis Parti i nogen Grad er vokset den anden Vej. Men det skal jeg lade ligge. Blot synes jeg, at det ærede Medlem, som er i den Situation, at han er Formand og Ordfører for et Parti, hvis Politik han er i Uoverensstemmelse med, skal være en lille Smule varsom.

Men hvad altsaa Statsministerens Evner angaar, da viser Erfaringen fra det sidste Aars Tid, at Statsministeren ikke har Evner til at opfatte sig som eller optræde som ansvarlig Statsminister i Overensstemmelse med Rigsdagen eller med Folketingets Fler-